

همبستگی یا تشتت؟

۱

بهاد این افتادند که خود راه پیمایی جداگانه‌ای ترتیب دهند. جبهه دموکراتیک ملی میتینگ خود را لغو کرد تا به راه پیمایی چریکها بپیوندد ولی در اینجا بود که آیتاله طالقانی که مدتهاست نقش محلی را برعهده گرفته است که بحرانشا را بنفع روحانیست حل کند، از بالای سر همه بمیسان آمد و اعلام میتینگ در بهارستان کرد اگر در سازمانهای مترقی و پسر ارزشی شناخت درست از ماهیت نیروها و شخصیت‌ها - و منجمله نیروی خود - وجود داشت، باید بدنبال برنامه اعلام شده خود میرفتند و جدال جبهه ملی و آیتاله زنجانی و طالقانی را بحال خود می گذاشتند. ولی ناگهان چپی که به نیروی خود اعتقاد و ایمان ندارد تصمیم گرفت که راه پیمایی خود را لغو کند و به میتینگ بهار - (بقیه در صفحه ۲۲)

برگزاری میتینگ ۳۰ تیر در بهارستان در روز شنبه نمونه دیگری از انحصار ظلمی سردمداران رژیم کتونی و پراکندگی نیروهای مترقی و چپ بود.

تجلیل از روز ۳ تیر، از قیام مردم بدفاع از حکومت معدق و علیسه شاه، میبایست تبدیل به نمایی از اتحاد عمل نیروهای آزادیخواه در مقابل سلطه گران شود، اما سازمانهای مترقی بقدری در ایجاد هماهنگی در برگزاری این مراسم فرقه گراشی و تملل بخرج دادند که آیتاله زنجانی اظهار داشت که مایل است با اعلام میتینگ در بهارستان همه را جمع کند. جبهه ملی با فرمت ظلمی خواست چنین وانمود کند که میتینگ بهارستان فقط متعلق به او میباشد. جبهه دموکراتیک ملی میتینگ در زمین زمین دانشگاه گذاشت ولی پس از اینها همه چریکهای فدائی غلبت

۲

۲ - تظاهرات مشترک همه نیروهای ضد انحصارگری برگزار نشد.
۳ - تظاهرات جداگانه نیروهای مترقی برگزار نشد و چپبیکار و منفصل و نظاره گر باقی ماند.
۴ - میتینگ بهارستان به صحنه نزاع بین روحانیون و جبهه ملی تبدیل شد و "طبیعی" بود که جبهه ملی وسط کار برنامه خود را متوقف کند و یک بار دیگر سلطه گری روحانیان را تشبیه نماید.
از آفات عظام و از جبهه ملی انتظاری بیش از این نبود. اما چپ چه جوابی دارد؟ و بطور مشخص چریکهای فدائی خلق چه حرفی برای جواب به مردم دارند؟
آیا این کار نمونه روشن بینی و فرزانی است؟ و آیا انحصارگری فقط برای روحانیون نازیبنده است؟

ستان (کدام یک؟) بپیوندد چریک های فدائی خلق با آنکه راسا و عمدا به برگزاری راه پیمایی اقدام کرده بودند تا قدرت خود را نشان دهند. کوشی در میزان این قدرت به شک افتادند و با لغو میتینگ جبهه دموکراتیک (که بخاطر حمایت از انسان صورت گرفته بود) کار را خاتمه یافته تصور کردند و راه پیمایی را لغو کرده هزاران هزار کمانی را که آماده بودند در مقابل مانورهای میسبان بهارستان، تظاهرات مستقل و جداگانه‌ای داشته باشند، حیران و سرگردان ساختند

نتیجه این شد که:

۱ - تجلیل شایسته از قیام سی تیر بعمل نیامد.